

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8222200225
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:8222200225.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: M. B.Č., I.. XX.X.XXXX, Č. Y. XXX/X, XXX XX Z., právne zastúpeného: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., P. Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 119,55 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 13,86 Eur s príslušenstvom zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 105,69 Eur, úrok z omeškania v sume 5,48 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 105,69 Eur od 23.4.2022 do zaplatenia, to všetko v splátkach po 10,- Eur mesačne, splatných vždy ku koncu kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom, kedy nadobudne rozsudok právoplatnosť s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky v deň jej splatnosti sa stáva dlh v celom rozsahu splatným.

III. Žalobcovi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou 3.2.2022 sa žalobca ako právny nástupca Home Credit Slovakia, a.s., Teplická č. 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 (ďalej len „právny predchodca žalobcu“ alebo „pôvodný veriteľ“), domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 126,48 Eur spolu s úrokom z omeškania 4,01 Eura a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 126,48 Eur od 22.1.2022 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podaním z 15.3.2022 žalobca pred doručením žaloby žalovanému upravil žalobný nárok vzhľadom na úhradu žalovaného z 18.2.2022 v sume 6,93 Eur tak, že požadoval už len zaplatenie sumy 119,55 Eur s príslušenstvom a náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil postúpením pohľadávky od svojho právneho predchodcu zmluvou zo 14.7.2021, pretože žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Ďalej tvrdil, že postupca uzatvoril so žalovaným 20.1.2017 zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou boli Obchodné podmienky postupcu (ďalej len „OP“), na základe ktorej poskytol pôvodný veriteľ žalovanému peňažné prostriedky. Zastal názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a

pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca dňa 29.5.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Tvrdil, že pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 1 793,42 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1 539,30 Eur, z riadneho úroku vo výške 112,50 Eur, z úroku z omeškania vo výške 141,62 Eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. V ďalšom poukázal na to, že žalovaný na základe zmluvy čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 2 040,- Eur a pred postúpením pohľadávky uhradil peňažné prostriedky v celkovej výške 1 858,08 Eur. Po postúpení pohľadávky vykonal úhrady vo výške 6,93 Eur dňa 26.7.2021, vo výške 6,93 Eur dňa 3.8.2021, vo výške 6,93 Eur dňa 24.8.2021, vo výške 6,93 Eur dňa 21.9.2021, vo výške 6,93 Eur dňa 28.10.2021, vo výške 6,93 Eur dňa 26.11.2021, vo výške 6,93 Eur dňa 23.12.2021 a vo výške 6,93 Eur dňa 21.1.2022. Ďalej uvádzal, že žalovaná suma predstavuje len rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného a zvyšnú časť dlžnej sumy si v konaní neuplatňuje. Úrok z omeškania vo výške 5 % ročne vyčíslený do 21.1.2022 má predstavovať 4,01 Eur, a v zmysle podania z 15.3.2022 za obdobie od 22.1.2022 do 18.2.2022 vo výške 0,47 Eur.

3. Tunajším súdom bol vo veci najskôr vydaný platobný rozkaz č. k. 7Csp/3/2022-53 z 18.3.2022, ktorý bol spolu so žalobou doručený žalovanému 22.3.2022. Proti tomuto platobnému rozkazu doručil žalovaný 6.4.2022 odpor, ktorým uplatnený nárok v celom rozsahu neuznal. Namietal, že žalobca v žalobe neuviedol, akým spôsobom bola overená jeho bonita v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Ďalej tvrdil, že zmluva neobsahuje ani obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, konkrétne podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby v zmysle písm. j) označeného ustanovenia ako aj všetky predpoklady použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov v zmysle písm. l) označeného ustanovenia. V ďalšom namietal aj nesplnenie podmienok predčasného zosplatenia úveru stanovených § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Namietal tiež, že s Obchodnými podmienkami, na ktoré žalobca v žalobe odkazuje nebol žalovaný riadne oboznámený. Napokon s poukazom na § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch namietal aj nesplnenie podmienok postúpenia pohľadávky na žalobcu. Žalobca tiež podľa neho nemá nárok na náhradu trov konania za predžalobnú upomienku - posledný pokus o zmier, nakoľko výdavky za neho možno uplatniť len ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky.

4. V zmysle § 267 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“) sa v prípade podania odporu s vecným odôvodnením žalovaným platobný rozkaz v celom rozsahu zrušuje.

5. V replike k doručenému odporu žalobca argumentoval, že odborná spôsobilosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať žiadaný úver bola zachovaná. V rámci kontraktačného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa a výsledkom daného posúdenia schopnosti žalobcu splácať úver bol jednoznačný záver o jeho platobnej spôsobilosti úver splácať. Uvádzal, že poskytovateľ úveru dopytom externých registrov overoval platobnú schopnosť klienta, v čase poskytnutia úveru bol žalovaný zamestnaný, pričom jeho priemerný mesačný príjem bol vo výške 1 200,- Eur, o čom predložil výplatnú pásku. Mesačný príjem partnera žalovaného bol v čase poskytnutia úveru 440,- Eur a teda spolu v domácnosti predstavoval príjem sumu 1 640,- Eur. Z úverového registra postupca zistil, že žalovaný mal v čase poskytnutia úveru 6 splátkových úverov, so splátkami v celkovej výške 459,- Eur a dve kreditné karty, ktoré v čase poskytnutia úveru neboli vyčerpané. Na jednej kreditnej karte bol úverový rámec 320,- Eur pričom pri posudzovaní bonity bral veriteľ do úvahy ako splátku 4 % z úverového rámca (4 % zo sumy 320,- Eur, splátka 13,- Eur). Na druhej kreditnej karte bol úverový rámec 2 400,- Eur, pri posudzovaní bonity bral veriteľ do úvahy ako splátku 4 % z úverového rámca (4 % zo sumy 2 400,- Eur, splátka 96,- Eur). Pôvodný veriteľ overovaním zistil disponibilný zostatok príjmu vo výške 507,74 Eur, z čoho je zrejmé, že ním boli zohľadnené všetky údaje a skutočnosti, ako aj splátka úveru, ktorý je predmetom tohto konania. Vyhlásil, že poskytovateľ úveru postupoval v súlade s odporúčaním Národnej banky Slovenska č. 1/2014, podľa ktoré stanovilo, že v prípade, ak výdavky preyšujú príjmy, úver by nemal byť zo strany banky poskytnutý. Prezentoval ďalej názor, že zmluva spĺňa všetky náležitosti uvádzané v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a že spotrebiteľ bol zrozumiteľne informovaný o tom kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy. V sume splátky je

obsiahnutý aj úrok a poplatky, ktoré sú špecifikované v zmluve, preto sa vyššie uvedené údaje týkajú aj týchto položiek splátky. Zo zákona nevyplýva rozpis splátky na istinu, úroky a poplatky, preto súd podľa názoru žalobcu svojím rozhodnutím neprimerane prísno sankcionuje veriteľa, pričom údaje v zmluve splňajú náležitosti vyžadované zákonom. Podporne poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie, ktorý vo svojom rozhodnutí z 9.11.2016 vo veci C- 42/15 v súvislosti s uvedením výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviedol, že vzhľadom na jasné znenie ustanovení smernice je potrebné konštatovať, že smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere výpis vo forme amortizačnej tabuľky a nie je ani nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, resp. spresnenie aká časť splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Porušenie povinnosti veriteľa môže byť podľa vnútroštátnej právnej úpravy sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky, avšak takáto sankcia je primeraná len pri takom porušení povinností veriteľa, ktoré môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, t. j. napríklad neuvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, počtu a frekvencie splátok, ako aj neuvedenie prípadnej existencie notárskych poplatkov, požadovaných záruk a poistenia. Súdny dvor Európskej únie v predmetnom rozhodnutí ďalej judikoval, že za primerané by sa nemalo považovať, ak pre neuvedenie niektorých náležitostí, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku, sa bude v súlade s vnútroštátnou úpravou uplatňovať sankcia bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru, čo bude vyvolávať voči veriteľovi závažné následky. S poukazom na druh úveru, ktorým mal byť revolvingový vo forme karty, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania veriteľa mal za to, že v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach a minimálna splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúco záväzkom vzťahu na dobu neurčitú vo vzťahu k čomu poukazyval na odborný komentár k ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Mal zato, že na právne vzťahy s opakujúcich sa plnením nemožno § 565 aplikovať, preto v danom prípade postupca nebol povinný dodržať ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Tvrdil tiež, že k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe výzvy z 29.5.2020 adresovanej žalovanému. Záverom opakovane poukázal na to, že v spornom prípade si uplatňuje len rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a úhradami žalovaného.

6. Žalovaný v duplike z 13.5.2022 namietal, že o opakujúce plnenie ide predovšetkým pri plnení nájomného, dôchodku, vyživovacej povinnosti a podobne, nie však v prípade splácania revolvingového úveru. Preto argumentáciu žalobcu vo vzťahu k predčasnému zosplatneniu úveru odmietol. Namietal tiež nepredloženie listinného dôkazu o odoslaní a doručení výzvy k splateniu celého úveru. S poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka a odkazom na § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch tvrdil neplatnosť postúpenia pohľadávky na žalobcu a v celom rozsahu zotrval na svojej obrane prezentovanej už v odpore proti platobnému rozkazu.

7. Podaním z 27.6.2022 žalobca zobrať žalobu čiastočne späť v rozsahu sumy 13,86 Eur a to s poukazom na platbu žalovaného vo výške 6,93 Eur prijatú dňa 23.3.2022 a platbu vo výške 6,93 Eur prijatú dňa 22.4.2022. Úrok z omeškania za obdobie od 15.7.2021 do 22.4.2022 z postupne splácaného dlhu vyčíslil na sumu 5,48 Eur a žiadal ho priznať spolu s dlžnou sumou 105,69 Eur a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 105,69 Eur od 23.4.2022 do zaplatenia.

8. Po zabezpečení vyjadrení strán vyhodnotil súd podmienky pre rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania za splnené v zmysle § 297 písm. b) C.s.p., podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000,- Eur.

9. Vo veci pritom vychádzal ako z nesporných skutkových zistení, tak aj z listinných dôkazov predložených do spisu, konkrétne zmluvy o postúpení pohľadávok č. B1/2021 zo 14.7.2021, zmluvy o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver z 20.1.2017, úverových podmienok - úverová karta Home Credit kód IHK116, výzvy na splatenie celého dlhu v sume 1 788,32 Eur z 29.5.2020, kópie výpisu podacieho hárku č. EPH200417548, oznámenia o postúpení pohľadávky z 22.7.2021, výpisu čerpania a splácania úveru, pokusu o zmier z 13.1.2022, kópie výplatnej pásky žalovaného za december 2016, výpisu z úverového registra, výpisu z registra úpadcov na osobu žalovaného, odpovede na lustráciu žalovaného v Sociálnej poisťovni a ostatného obsahu spisu, pričom vo veci zistil nasledovný skutkový stav.

10. Zo zmluvy označenej ako zmluva o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver z 20.1.2017 č. XXXXXXXXXXXXXXXX, uzavretej právnym predchodcom žalobcu so žalovaným bolo zistené, že jej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového revolvingového úveru s úverovým rámcom 1 600,- Eur, ročnou úrokovou sadzbou 27,89 %, pri výške mesačnej splátky 2,72 % z výšky úverového rámca (43,50 Eur); RPMN: 31,8 %, odplate: 27,89 %, priemernej hodnote RPMN: 23,8 %, celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom: 1 841,72 Eur, termínu splatnosti splátok: 20. deň v mesiaci, výšky prvého čerpania: 1 600,- Eur, predpokladmi použitými pre výpočet - čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe. Poskytnutie úveru na obdobie jedného roka a splatenie v dvanástich mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny. Zmluva ďalej obsahuje sadzobník dohodnutých poplatkov ako aj opis dôsledkov nesplácania úveru. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové podmienky s kódom IHK116.

11. Z výzvy právneho predchodcu žalobcu z 29.5.2020 súd zistil, že ňou bol žalovaný vyzývaný na úhradu dlžnej sumy 1 788,32 Eur v lehote 15 dní odo dňa spísania tejto výzvy na v nej uvedený účet. Záverom právny predchodca žalobcu vo výzve konštatuje ukončenie úverovej zmluvy. Doručovanie tejto výzvy žalobca preukazoval poštovým podacím hárkom č. EPH200417548 z 1.6.2020.

12. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. Z. zo 14.7.2021 (ďalej len „zmluva o postúpení pohľadávok“) súd zistil, že jej predmetom (čl. V.) bolo postúpenie súboru pohľadávok špecifikovaných v Prílohe č. 2 zmluvy spolu s ich príslušenstvom a vrátane práv spojených so zabezpečením záväzkov. Z prílohy č. 2 k zmluve o postúpení pohľadávok doloženej k zmluve vyplýva, že predmetom postúpenia bola aj pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému zo zmluvy RU/KK č. XXXXXXXXXXXX poskytnutého vo výške úverového rámca 1 600,- Eur v celkovej sume 1 793,42 Eur. Z oznámenia o postúpení pohľadávky z 22.7.2021 vystaveného právnym predchodcom žalobcu súd zistil, že postúpenie predmetnej pohľadávky bolo žalovanému písomne oznamované, pričom jeho doručenie žalobca preukazoval podacím hárkom č. EPH246755618 z 23.7.2021.

13. Zo stranami nerozporovaného výpisu čerpania úveru podľa zmluvy č. XXXXXXXXXXXX súd zistil, že 20.1.2017 bola čerpaná suma 1 600,- Eur, dňa 24.5.2017 suma 30,- Eur, dňa 16.9.2017 suma 30,- Eur, dňa 29.3.2018 suma 110,- Eur, dňa 3.12.2018 suma 100,- Eur, dňa 9.12.2019 suma 120,- Eur a dňa 23.1.2020 suma 50,- Eur. Nesporné bolo medzi stranami aj tvrdenie žalobcu podporené výpisom splácania úveru poskytnutého na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, že žalovaný na splatenie úveru do dňa postúpenia pohľadávky zaplatil sumu 1 858,08 Eur a po jej postúpení na žalobcu zaplatil ešte sumu 55,44 Eur, po podaní žaloby 18.2.2022 sumu 6,93 Eur a po doručení žaloby žalovanému sumu 13,86 Eur. Teda žalovaný spolu na splatenie úveru zaplatil sumu 1 934,31 Eur.

14. Z interného záznamu právneho predchodcu žalobcu o skúmaní schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver súd zistil, že právny predchodca žalobcu pred poskytnutím úveru preveroval výšku jeho príjmu z predloženej výplatnej pásky a tiež realizoval dopyt do úverového registra k osobe žalovaného s výsledkom 6 existujúcich kontraktov, 2 existujúcich kontraktov na kreditné karty, 5 odvolaných kontraktov a 8 odmietnutých žiadostí. V kontexte s týmito dôkazmi súd nezistil rozpory s tvrdeniami prezentovanými žalobcom v jeho replike z 3.5.2022.

15. Z lustrácie príjmov žalovaného v databáze Sociálnej poisťovni neboli zistené žiadne príjmy žalovaného ani existencia konkrétneho pracovnoprávneho vzťahu, z ktorého by mu plynuli akékoľvek pravidelné príjmy.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Zmluva o úvere patrí medzi tzv. absolútne obchody (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka), avšak právny vzťah medzi stranami založený predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere bolo treba posudzovať i podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných zákonoch o ochrane spotrebiteľa (č. 634/1992 Zb., resp. č. 250/2007 Z.z.) a o spotrebiteľských úveroch (č. 258/2001 Z.z., resp. č. 129/2010 Z.z.).

18. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

19. Podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

24. Podľa § 525 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

25. Podľa § 526 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

26. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch,
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

29. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

30. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

31. Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

32. Podľa § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi.

33. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

34. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

35. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti

splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

36. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok (14.7.2021), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101.html>>, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

37. Podľa § 17 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch je pôvodný veriteľ povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu.

38. Podľa § 19 ods. 1, 2 a 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> tohto zákona.

39. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

40. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

41. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného po 31.1.2013 (ďalej len „nariadenie vlády“), ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

42. Podľa § 145 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“) ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

43. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

44. Vzhľadom k tomu, že vo veci ide o zmluvný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, bolo potrebné predovšetkým skúmať, či uzavretá zmluva o úvere spĺňa obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, či veriteľ poskytujúci spotrebiteľský úver splnil povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať poskytovaný úver v zmysle § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch a či žalobcom nárokovánú pohľadávku možno považovať za splatnú, resp. či nebola pred uplatnením práva čo aj len sčasti premlčaná.

45. Z obsahu posudzovanej zmluvy je zrejmé, že žalovanému vznikol poskytnutím úveru záväzok poskytnuté peňažné prostriedky vrátane zmluvných úrokov, poplatkov a prípadných úrokov z omeškania vrátiť a splniť aj ostatné povinnosti v zmysle zmluvne dohodnutých podmienok. V danom prípade bol žalovaný schválením celkového úverového rámca 1 600,- Eur povinný v prípade vzniku pohľadávky (teda čerpania úveru) uhrádzať mesačnú splátku vo výške 2,72 % z úverového rámca, t.j. sumu 43,50 Eur. Táto splátka bola v zmysle dojednaní uvedeného v zmluve splatná vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Z hľadiska dodržania náležitostí zmluvy vyžadovaných § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je však nutné konštatovať, že zmluva neobsahuje počet splátok potrebných na splatenie úveru v prípade jeho plného čerpania (1 600,- Eur a jeho splácaní po 43,50 Eur mesačne), náležitosť ktorá je vyžadovaná § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch. Prípadná argumentácia žalobcu v tom smere, že v danom prípade bol uzavretý úver na dobu neurčitú, ktorý mohol byť čerpaný opakovane a to až do výšky celkového úverového rámca neobstojí, pretože veriteľovi nič nebránilo v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť počet splátok v prípade úplného vyčerpania úverového rámca naraz a informovať tak spotrebiteľa o počte a výške potrebných splátok pre úplné splatenie takto naraz vyčerpaného spotrebiteľského úveru. Je potrebné poukázať na to, že rovnaké podmienky stanovuje pri výpočte RPMN aj čl. II bod a) prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje spotrebiteľovi čerpať peňažné prostriedky ľubovoľne, spotrebiteľský úver sa považuje za vyčerpaný okamžite a v plnej výške. Predložená zmluva však neobsahuje počet splátok potrebných na úplné splatenie úveru a po prepočte potrebnej dĺžky splácania úveru štandardnými splátkami pri jeho okamžitom vyčerpaní možno tiež konštatovať, že zmluva neobsahuje správny číselný údaj o výške poslednej splátky predstavujúcej zvyšok pohľadávky (mutatis mutandis rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5CoCsp/7/2022 z 23.3.2022 a rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 4Csp/32/2021-61 zo dňa 30.11.2021). Obdobné výhrady možno mať aj k neuvedeniu konečnej splatnosti úveru konkrétnym dátumom a to za rovnakých podmienok, teda v prípade vyčerpania spotrebiteľského úveru okamžite a v plnej výške. Nemožno akceptovať stotožnenie konečnej splatnosti pohľadávky so zánikom zmluvy v poslednej vete obsiahnutej v jej čl. III, nakoľko v prípade úplného splatenia čerpaných prostriedkov, pri stále trvajúcej zmluve o kreditnej karte musí v nejaký deň dôjsť ku konečnej splatnosti úveru. Podľa názoru súdu, v uzatvorenej zmluve absentuje jasný a zrozumiteľný údaj o termíne konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákonodarca požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia je nevyhnutné, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený osobitný údaj o dátume /deň, mesiac, rok/, kedy je splatná posledná splátka, teda uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. Nie je ani postačujúce pokiaľ sa termín splatnosti dá vyvodiť z iných ustanovení zmluvy. Povinnosť uvádzať túto obligatórnu náležitosť zmluvy bola súdmi už viackrát judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 286/2014 zo dňa 27.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.17Co/1201/2015 zo dňa 13.1.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1546/2014zo dňa 22.10.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/457/2015 zo dňa 23.3.2016). Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to jeho vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. V súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora EÚ C-42/15, súd poukazuje aj na názory v odborných článkoch: „Súdny dvor sa vo svojom rozhodnutí venoval výlučne sankciám vo vzťahu k absencii obligatórnych náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere a, napokon, za použitia výkladu a contrario z rozsudku vyplýva, že za nezávažné porušenie, ktoré by sa nemalo trestať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, možno považovať jedine absenciu takej zmluvnej náležitosti, ktorá nemôže nijakým spôsobom spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ (Systém ASPI - stav k 16.6.2017 do čiasťky 66/2017 Z.z. Pokus o demýtizáciu rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej). V zmluve taktiež nie sú uvedené ani všetky predpoklady

pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, predovšetkým dodatočné predpoklady, ktoré je dôvodné v zmluvách o revolvingovom úvere uvádzať hlavne pre možnosť overenia si správnosti výšky RPMN uvádzanej v zmluve. Tým je odôvodnený aj záver o nesplnení náležitosti zmluvy vyžadovaných § 9 ods. 2 písm. k) zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Minimálne následkom zistených a vyššie popísaných nedostatkov zmluvy uzavretej právny predchodcom žalobcu so žalovaným je podľa názoru súdu bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na tento záver bol žalovaný povinný veriteľovi vrátiť len sumu reálne čerpaných prostriedkov z úverovej zmluvy a to v splátkach dohodnutých v zmluve v sume po 43,50 Eur splatných vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci.

46. K otázke splnenia podmienok jednorazového zosplatnenia úveru je ďalej nutné poukázať na nepreukázanie predpokladov platnosti tohto jednostranného právneho úkonu. Samotný akt zosplatnenia úveru je jednostranný adresovaný hmotnoprávny úkon, pri vykonaní ktorého musia byť splnené zákonné podmienky, čo v danom prípade preukázané nebolo. K jednorazovému zosplatneniu daného spotrebiteľského úveru mohol v zmysle podmienky vyžadovanej § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pôvodný veriteľ pristúpiť až po uplynutí 15 dní od doručenia upozornenia spotrebiteľovi a po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením konkrétnej splátky. Zatiaľ čo v okolnostiach prípadu možno výzvu k splateniu celého úveru z 29.5.2020 považovať za preukázanú, žalobca v konaní nepreukázal vystavenie a doručenie žiadneho upozornenia na omeškanie žalovaného v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré by výzve z 29.5.2020 predchádzalo. Realizácia len jedného z vyššie uvedených dvoch úkonov pôvodného veriteľa však pre platné zosplatnenie úveru v zmysle citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka nepostačuje. Žalobcom tvrdené predčasné zosplatnenie úveru tak súd považuje za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré stanovujú podmienky pre predčasné zosplatnenie spotrebiteľských úverov.

47. K argumentácii žalobcu, že v danom prípade sa na úverovú zmluvu nevzťahuje § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, pretože v danom prípade nebolo zmluvou dojednané plnenie v splátkach je potrebné poukázať na skutočnosť, že podmienky úveru a jeho splácanie v splátkach po 43,50 Eur mesačne boli dohodnuté priamo v bode 32. zmluvy. O opakujúce sa dávky v trvajúcim zmluvnom vzťahu by išlo napríklad pri dávkach výživného z vyživovacej povinnosti, úrazových dávkach, či dôchodkových dávkach, nárok na ktoré by vyplýval napríklad zo zmluvy o dôchodku podľa § 842 a nasl. Občianskeho zákonníka a podobne. Splácanie čerpaného úveru dlžníkom v dohodnutých splátkach bez ohľadu na to, či táto povinnosť vyplýva zo zmluvy o úvere na dobu určitú alebo neurčitú však nie je opakujúcim sa plnením, ale plnením dlhu v splátkach. Preto na posudzovaný právny vzťah nepochybne dopadá ako § 53 ods. 9, tak aj § 565 Občianskeho zákonníka. Túto časť argumentácie žalobcu tak vyhodnotil súd za právne irelevantnú.

48. Pokiaľ súd dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, pôvodný žalobca mal právo len na vrátenie poskytnutej istiny úveru a to v splátkach, ako boli tieto dohodnuté v základných podmienkach zmluvy, teda v mesačných splátkach po 43,50 Eur. Vzhľadom na celkové čerpanie úverových prostriedkov v sume 2 040,- Eur v období od 20.1.2017 do 23.1.2020 by tieto boli splatné s prvou splátkou splatnou 20.2.2017 v sume 43,50 Eur, ďalšími 45 mesačnými splátkami v sume po 43,50 Eur v období od 20.3.2017 do 20.11.2020 a poslednou splátkou vo výške zostatku, t.j. 39,- Eur splatnou 20.12.2020. Všetky dohodnuté splátky reálne čerpaného úveru teda už boli v čase podania žaloby (t. j. 3.2.2022) úplne splatné, a rovnako tak boli splatné aj v čase postúpenia pohľadávky pôvodného veriteľa na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo 14.7.2021. Splnená bola aj podmienka informovania spotrebiteľa o postúpení tejto pohľadávky, vyplývajúca z § 17 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, a to oznámením z 22.7.2021. Vzhľadom na všetky platby žalovaného zaplatené splátky splatné od 20.2.2017 do 20.9.2020 a čiastočne splátky splatnej 20.10.2020 (v rozsahu sumy 23,51 Eur), vychádzajúc z dátumu doručenia žaloby súd konštatuje, že pred uplatnením práva na súde nebola premlčaná žiadna časť nároku, ktorého priznania sa žalobca žalobou domáhal. Sám žalovaný v žalobe zvýraznil, že si žalobou uplatňuje len rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného, teda v podstate len nezaplatenú istinu úveru a úrok z omeškania z tejto nezaplatené istiny dlhu za obdobie od 15.7.2021 (t. j. odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k postúpeniu pohľadávky pôvodným veriteľom), kedy už bola celá istina vyčerpaného úveru splatná. Súd tak dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v celom svojom rozsahu nedotknutom čiastočnými späťvzťahmi žaloby, tak ako vyplýva z výroku II. tohto

rozsudku. Splnené boli aj podmienky vyžadované § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úverov, keďže postúpenie pohľadávky sa uskutočnilo už v čase splatnosti všetkých zmluvne dohodnutých splátok, ktorými mala byť istina poskytnutého úveru vyrovnaná. Rovnako tak má žalobca nárok aj na úrok z omeškania vo výške 5 % z dosiaľ nesplatenej časti istiny úveru a to za obdobie od 15.7.2021 do 22.4.2022 vo vyčíslenej podobe, ktorú predstavuje suma 5,48 Eur a tiež v nevyčíslenej podobe od 23.4.2022 do zaplatenia. Takto priznaný nárok na úrok z omeškania zodpovedá intenciám vyplývajúcim z § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády a je plne odôvodnený.

49. Súd súčasne považoval za dôvodné umožniť žalovanému zaplatiť rozsudkom priznaný nárok v primeraných splátkach po 10,- Eur mesačne a to vzhľadom na absenciu akýchkoľvek aktuálnych príjmov žalovaného v čase vydania tohto rozhodnutia. Súd zastal názor, že povolenie splácania judikovanej pohľadávky v zmysle § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku zjavne neprimerane žalobcu v jeho práve na zaplatenie priznanej sumy obmedzovať nebude. Podmienka, že v prípade nezaplatenia čo len jednej zo splátok v deň jej splatnosti sa stane dlh úplne splatným pritom žalobcovi garantuje možnosť okamžitého vymáhania celého dlhu v prípade, ak by zo strany žalovaného došlo k porušeniu podmienok pre zaplatenie týmto rozsudkom judikovaného dlhu.

50. V časti o zaplatenie sumy 13,86 Eur s príslušenstvom súd konanie podľa § 145 a 146 C.s.p. zastavil (výrok I. rozsudku), vzhľadom na skutočnosť, že žalobca zoberal v tejto časti žalobu pred vydaním rozhodnutia čiastočne späť. Keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo pred predbežným prejednaním veci, resp. pred otvorením pojednávania, na prípadné námietky žalovaného voči učenému čiastočnému späťvzatiu žaloby by ani nebolo možné prihliadať. Preto k tomuto rozhodnutiu bolo možné pristúpiť aj bez stanoviska žalovaného k nemu.

51. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, pričom ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo a s prihliadnutím na § 256 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Keďže k čiastočnému zastaveniu konania došlo na základe úhrad žalovaného, v tejto časti zavinenie na zastavení konania a vzniku trov konania nesie žalovaný. V ostatnej časti súd uplatnenému nároku vyhovel a preto žalobcovi patrí voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, t.j. 100 %. Žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by úspešnému žalobcovi nemal byť voči žalovanému priznaný nárok na náhradu trov konania súd v okolnostiach veci nevzhliadol.

52. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súď späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.